

gelse for Deltagelse opstillet, at den voxne mandlige Arbejders (i Frankrig ogsaa den fuldmyndige Kvindes) Arbejdstid og Forhold skulde holdes udenfor Forhandlingerne, idet man i disse Lande og i de fleste øvrige Lande er af den Mening, at Loven bør holde sig borte fra Indgreb heri — nemlig overalt i Evropa undtagen i Østerrig og i Sveits hvor der er en Maximalarbejdsdag paa 12 Timer, hvis der gives 1 Times Hvile og 12½, hvis der gives 1½ Times Hvile, altsaa 11 effektive Arbejdstimer, fastsat som Maximum for alle voxne Arbejdere uden Hensyn til Køn.

I de øvrige Lande erkjender man tilfulde Arbejdernes Ret til selv at begrænse deres Arbejdstimer, altsaa igjennem deres Arbejdskontrakter og igjennem Arbejdernes Organisation, men de paagjældende Regjeringer ansé sig ikke for berettigede til at gjøre Indgreb i voxne Mænds Frihed til at kontrahere om deres Arbejde, som de ville, og i Virkeligheden ere de her i Overensstemmelse med Flertallet af de voxne mandlige Arbejdere i de forskellige Lande.

Den overvejende Stemning er saaledes, i Korthed udtrykt, at man ikke vil have den voxne mandlige Arbejder henført iblandt dem, der benævnes *beskyttede Personer* i Arbejdsforholdet. Da flere Stater altsaa havde fastholdt, at dette Princip — der iøvrigt deles af Tysklands Regjering — skulde opretholdes, hvis de skulde deltage i Konferencen, fandtes voxne *Mænds* Arbejdsforhold ikke paa Berlinerkonferencens Program, naar vi fraregne Spørgsmaalet om Forbud imod *Søndagsarbejde*, hvor andre Hensyn gjøre sig gjældende, og hvor Talen ogsaa i Virkeligheden maa siges at gjælde et almindeligt Lovbud om Søndagshvile med visse Undtagelser og ikke et særligt Forbud imod Arbejde hos visse Klasser af Arbejdere, nemlig Industriens.

Nu vil De rimeligvis spørge: Men den voxne Kvinde da? Bør hun ikke ogsaa være berettiget til at kontrahere om sin Arbejdskraft som hun vil; bør hun ikke i denne Henseende have samme Ret som Manden; undertiden har hun jo endog Forsørgelsespligt? Hertil vil jeg da svare, at der ganske vist er mange europæiske Stater, der hylde det Princip, at den myndige Kvinde skal have den samme Arbejdskontraktfrihed som den voxne Mand, jeg har allerede i Forbigaaende nævnt Frankrig, men at der er andre Stater, der have fastsat, og nogle, der agte at fastsætte, at Kvinder, uden Hensyn til deres Alder skulle være